

REGULAMIN KONKURSU NA „KALENDARZ ADWENTOWY”

„Adventskalender”

UCZESTNICY:

Konkurs skierowany jest do uczniów klas VI-VIII Szkoły Podstawowej.

CELE KONKURSU:

- * zapoznanie uczniów z tradycjami adwentowymi,
- * rozwijanie i kształtowanie twórczej wyobraźni uczniów,
- * zachęcanie do wykorzystywania różnorodnych technik plastycznych
- * wprowadzenie w nastrój oczekiwania na święta Bożego Narodzenia

OPIS KONKURSU:

Kalendarz adwentowy to tradycja, zgodnie z którą dzieci w Niemczech 1 grudnia otrzymują kalendarz z 24 okienkami/przegródkami, zawierającymi drobne niespodzianki. Okienka są ponumerowane i każdego dnia dziecko może otworzyć tylko jedno okienko. Kalendarz ma umilić dzieciom czas oczekiwania na Święta Bożego Narodzenia.

ZASADY KONKURSU:

- * uczniowie wykonują kalendarz adwentowy- samodzielnie, według własnego pomysłu
- * -uczniowie uwzględniają 24 okienka/ przegródki/pojemniczki itp. i ich numerację. Poszczególne „okienka” lub „drzwiczki” kalendarza powinny zawierać dowolne zwroty bądź słowa związane ze świętami Bożego Narodzenia (w języku niemieckim), ewentualnie małe rysunki dotyczące Bożego Narodzenia.
- * pracę wykonują dowolną techniką plastyczną (praca przestrzenna lub płaska)
- * każdy uczestnik może wykonać jedną pracę
- * podpisują pracę imieniem i nazwiskiem

TERMIN

Prace należy składać do dn. 3 grudnia 2021 r. u pani Agnieszki Nachman. Rozstrzygnięcie konkursu i rozdanie nagród laureatom nastąpi w grudniu 2021 r.

OCENA

Oceny prac dokona komisja konkursowa powołana przez organizatorów. Komisja konkursowa oceniając prace uczniów weźmie pod uwagę następujące kryteria:

- * samodzielność
- * zgodność pracy z tematem,
- * pomysłowość i oryginalność ujęcia tematu,
- * estetykę i technikę wykonania pracy.

Wszyscy uczestnicy otrzymają dyplomy, a laureaci otrzymają nagrody i dyplomy.

Historia kalendarza adwentowego

Początki kalendarza adwentowego sięgają podobno 1851 roku. Kalendarz adwentowy miał wzmacniać radość z oczekiwania na Boże Narodzenie. Już wtedy każdego dnia wieszano w domach obrazek dotyczący świąt i przyjścia na świat Jezusa. Innym wariantem było zapalanie codziennie jednej z 24 świeczek lub skreślanie jednej z 24 kresek narysowanych kredą na drzwiach. W domach katolickich najczęściej wkładano po jednym źdźble słomy do szopki aż do Wigilii.

Pierwsze drukowane kalendarze adwentowe pojawiły się w 1902 r. w Hamburgu i były w kształcie zegara z cyframi od 13 do 24 (po 20 latach wprowadzono 24 cyfry). W 1903 r. w Monachium powstała również drukowana wersja: 24 obrazki do wycięcia i specjalny arkusz z okienkami do naklejania.

Z powstaniem słodkiego kalendarza adwentowego wiąże się historia pewnego drukarza Gerharda Langa. Jako mały chłopiec nie mógł się doczekać Wigilii. Ciągłe zamęczał mamę pytaniami: „*kiedy?, czy to już dziś?*”. Zniecierpliwiona mama narysowała na kartonie 24 cyfry i doszła do nich „Wibele”- rodzaj podłużnych biszkoptów. Mały Gerhard mógł zjadać jedno ciastko każdego dnia. Kiedy dorósł, w 1930 r., rozpoczął produkcję kalendarzy z czekoladkami w środku.

To był właśnie moment, kiedy nastąpiła komercjalizacja kalendarza adwentowego. Mimo to wciąż były wymyślane nowe wersje, które miały zachować prawdziwy jego cel – przygotowanie do świąt, tworzenie atmosfery, przypominanie scen biblijnych. Bardzo popularna była wersja z otwieranymi okienkami i obrazkami najpiękniejszych szopek. Nierzadko pojawiały się malowane ręcznie przez wybitnych artystów, osiągając niebotyczne ceny.

Obecnie coraz bardziej, szczególnie w Niemczech, wraca się do pierwotnej formy kalendarza adwentowego, zdecydowanie oddzielając go od słodyczy i przedmiotów materialnych.

Wykorzystywane są do tego media. Można kupić płyty CD z 24 historiami, legendami związanymi ze świętami, jak np. opowieść o św. Mikołaju biskupie. Można też zamówić sobie kalendarz mailowy. Każdego dnia otrzymuje się wiadomość: teksty biblijne, coś do refleksji i kolędy.

Największy kalendarz adwentowy stoi w Lipsku i ma ponad 800 m². Drzwiczki otwierane każdego dnia mają wielkość 2 m x 3 m. W niektórych regionach wykorzystuje się do tego celu domy. Pięknie udekorowane okna opatrzone są numerem i danego dnia wyjątkowo oświetlone. Ludzie zbierają się przed kolejnymi domami każdego wieczoru. Śpiewają kolędy, opowiadają lub czytają historie biblijne i legendy, przypominają sobie świąteczne tradycje. Wszystko przy kubku herbaty, grzanego wina i ciasteczek. Ostatni numer zazwyczaj jest na drzwiach kościoła.

